

Попок Андрій Андрійович
віце-президент Національної академії державного управління
при Президентові України

Народився 14 грудня 1966 року в місті Боярка Київської області. У 2006 році закінчив факультет вищих керівних кадрів Національної академії державного управління при Президентові України за спеціальністю «Управління суспільним розвитком», 1988 році – Київське вище військово-морське політичне училище.

Розпорядженням Президента України від 22 червня 2011 року № 210/2011 призначений віце-президентом Національної академії державного управління при Президентові України.

З червня 2009 по червень 2011 року – заступник Голови Державного комітету України у справах національностей та релігій.

Керівник Української частини Підкомісії з питань співробітництва в галузі культурно-мовних потреб національних меншин Підкомітету з питань гуманітарного співробітництва Українсько-Російської міждержавної комісії; голова Міжвідомчої робочої групи із протидії проявам ксенофобії, міжетнічної та расової нетерпимості (2009–2011); заступник голови Української частини Двосторонньої українсько-словацької комісії з питань національних меншин, освіти і культури (2009–2011).

2002–2004 – начальник Управління у справах української діаспори та міжнародних зв'язків Державного комітету України у справах національностей та міграції.

1996–1999 – начальник відділу, начальник відділу – заступник начальника Управління Міністерства України у справах національностей та міграції; начальник Управління у справах української діаспори Державного комітету України у справах національностей та міграції; відповідальний секретар Міжвідомчої координаційної ради з питань співробітництва з українською діаспорою при Кабінеті Міністрів України.

1992–1993 – офіційний представник Товариства «Україна» на Далекому Сході. Входить до складу оргкомітетів першого і другого (1992; 1997) Всесвітніх форумів українців, член Української Всесвітньої Координаційної Ради (1992–1997).

Ініціатор створення і перший голова (1991–1993) Товариства української культури Приморського краю.

Військову службу проходив на кораблях і в частинах Тихоокеанського флоту. У 1990 обраний першим секретарем Первомайського РК ВЛКСМ м. Владивостока. 1990–1993 – депутат, голова постійної комісії з питань молоді і спорту Первомайської районної ради м. Владивостока (склав повноваження

достроково у 1993 році у зв'язку з відмовою від російського громадянства, що автоматично надавалося військовослужбовцям, які проходили службу на території Російської Федерації).

З 1996 року державну службу поєднує з дослідницькою, науковою та викладацькою діяльністю. У 2013 році присвоєно вчене звання професора. У 2010 спеціалізованою вченою радою в Національній академії державного управління при Президентіві України присуджено науковий ступінь доктора наук з державного управління. У 2002 в Інституті історії України НАН України захистив дисертацію та здобув науковий ступінь кандидата історичних наук.

З 2005 професор кафедри соціальної і гуманітарної політики Національної академії державного управління при Президентіві України.

Підготував 7 кандидатів наук (2016).

Очолює спеціалізовану вчену раду Д 26.810.02 в Національній академії державного управління при Президентіві України, якій надано право прийняття до розгляду та проведення захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата наук з державного управління за спеціальностями 25.00.02 – механізми державного управління, 25.00.04 – місцеве самоврядування. Входить до складу спеціалізованих вчених рад: К 43.863.01 в Одеському регіональному інституті державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України (2012–2015) з правом присудження наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальностями 25.00.01 – теорія та історія державного управління, 25.00.02 – механізми державного управління, 25.00.04 – місцеве самоврядування; К 35.052.15 у Національному університеті «Львівська політехніка» (2009–2011) та К 26.709.04 у Національній академії оборони України (2004–2006), яким надано право присудження наукового ступеня кандидата історичних наук за спеціальністю 20.00.22 – військова історія (історичні науки).

Автор (співавтор) понад 120 наукових і науково-методичних праць, серед яких 8 монографій, 3 підручники та 8 навчальних посібників.

Член Конституційної Асамблеї (2012–2015).

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, медаллю «За відзнаку у військовій службі» I ступеня, Подякою Президента України, Почесною грамотою Верховної Ради України, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, Подякою Прем'єр-міністра України, Грамотою Державного управління справами, відзнакою «Знак пошани», Почесною грамотою та двома Подяками Київського міського голови, відзнакою Державного комітету України у справах національностей та міграції, Почесною грамотою Міністерства закордонних справ України, церковними нагородами та нагородами громадських організацій.

Заслужений діяч науки і техніки України (2014).

Державний службовець третього рангу (2010).